

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyni Mgr. Terezou Jachura Maříkovou v první věci žalobce: **Správa služeb hlavního města Prahy, IČ 70889660**, se sídlem Praha 8, Kundratka 1951/19, proti žalované: **T. Š. nar. bytem zas. JUDr. Jiří Jíchou, advokátem se sídlem Praha 9, Podnikatelská 565, o zaplacení 93.350,-Kč s příslušenstvím,**

t a k t o :

- I. Žaloba s návrhem, aby žalovaná byla povinna zaplatit žalobci částku ve výši 93.350,-Kč s příslušenstvím, **s e z a m í t á.**
- II. Žalobce **j e p o v i n e n** zaplatit žalované náklady řízení ve výši 20.640,-Kč, do tří dnů od právní moci rozsudku, k rukám právního zástupce žalované JUDr. Jiřího Jichy, advokáta.

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se podanou žalobou domáhal po žalované v záhlaví uvedené částky za odtah motorového vozidla RZ: jehož provozovatelem byla žalovaná. Vozidlo bylo odtahováno dne 27.2.2015 a následně umístěno na parkovišti žalobce. Žalobce poté kontaktoval žalovanou s tím, že jí oznámil odtah vozidla a jeho umístění na odtahovém parkovišti, na což žalovaná žádným způsobem nereagovala. Částka je pak tvořena částkou za odtah ve výši 1.900,-Kč a dále částkou za parkovné ve výši 91.450,- Kč. Parkovné bylo stanoveno částkou 250,-Kč za první až třetí den střežení, částkou 400,-Kč za čtvrtý až maximálně sto osmdesátý den střežení po provedení odtahu vozidla a

částkou 50,-Kč za každý následující den střežení po sto osmdesátém dni po odtahu vozidla.

Žalovaná ve svém vyjádření uvedla, že obdržela od žalobce dopis ze dne 4.6. 2015, v němž po ní požadoval uhrazení dlužné částky za odtah vozu, v té době 41.100,43,-Kč, na což okamžitě reagovala a žalobci telefonicky oznámila, že není a nikdy nebyla vlastníkem vozidla RZ [REDAKCE]. Jako doklad přiložila sdělení Magistrátu hlavního města Prahy, odboru dopravněsprávních činností ze dne 15.6.2015, který potvrdil že žalovaná není a nebyla vedena v evidenci registru vozidel jako vlastníka nebo provozovatele předmětného vozu. Žalované bylo žalobcem telefonicky sděleno, že bude celá záležitost prověřena a s ohledem na skutečnost, že se již nikdo neozval, považovala žalovaná celou záležitost za uzavřenou. K věci samé pak uvedla, že nebyla a není vlastníkem předmětného vozidla a nikdy žádnou kupní smlouvu na koupi tohoto vozidla neuzavřela.

Soud provedl dokazování smlouvou o koupi osobního motorového vozidla ze dne 26.1.2012, protokolem o odtahu vozidla číslo 561261, kartou vozidla [REDAKCE] žádostí o poskytnutí údajů z registru silničních vozidel ze dne 15.6.2015, výzvou k úhradě dlužné částky ze dne 4.6.2015, včetně doručky, e-mailovou komunikací ze dne 22.6.2015, ze dne 13.7.2015, nařízením žalobce (ceny odtahu), cenovým věstníkem ze dne 28.11.2012 a e-mailem ze dne 15.10.2016. Z těchto listinných důkazů má soud za prokázané, že dne 22.6.2015 žalobce provedl na základě rozhodnutí strážníka číslo 2664, Městské policie či Policie České republiky, odtah vozidla Peugeot, SPZ: [REDAKCE] [REDAKCE] z ulice na Praze 4, V Štíhlách. Následně žalobce žalovanou vyzýval k uhrazení dlužné částky ve výši 41.143,-Kč za odtah vozidla, včetně parkovného. Na výzvu žalovaná reagovala e-mailem ze dne 22.6.2015, ve kterém uvedla, že nebyla a ani není provozovatelem předmětného vozidla a současně zaslala žalobci naskenovaný výpis z registru vozidel. Žádala pak o potvrzení, zda je věc vyřízena a zda již proti její osobě nebude ničeho vymáháno. Na toto sdělení reagoval žalobce e-mailem ze dne 13.7.2015 v němž žalované sděloval, že má na předmětné vozidlo k dispozici kupní smlouvu ze dne 26.1.2012, kde je žalovaná uvedena jako kupující a jako prodávající je uveden pan J. [REDAKCE] B. [REDAKCE]. Z listinných důkazů pak soud nemá za prokázané, že by žalovaná byla vlastníkem či provozovatelem předmětného vozidla, neboť dle sdělení Magistrátu hlavního města Prahy, odbor dopravně správních činností, žalovaná nikdy nebyla ani není vedena v evidenci registru vozidel jako provozovatel tohoto vozidla. Také podle zprávy České kanceláře pojistitelů byl v rozhodné době tj. od 7.10.2014 do 13.2.2016 předmětný automobil pojištěn u České podnikatelské pojišťovny na základě pojistné smlouvy č. [REDAKCE] kdy v pojistné smlouvě byl jako vlastník, provozovatel a pojistník uveden pan L. [REDAKCE] F. [REDAKCE]. Pojistná smlouva pak zanikla pro neplacení pojistného. Ani ze smlouvy o koupi osobního motorového vozidla ze dne 26.1.2012 nemá soud za osvědčené, že by tuto smlouvu, v níž byla žalovaná označena jako kupující a pan J. [REDAKCE] B. [REDAKCE], jako prodávající, uzavřela, neboť již prostým srovnáním podpisu na kupní smlouvě, jež má být podpisem žalované jakožto kupující, s podpisem žalované na doručence, kterou jí byl doručován platební rozkaz v této věci, je zřejmé, že podpisy jsou diametrálně odlišné, tedy, že podpis na kupní smlouvě nemůže být podpisem žalované.

Na základě provedeného dokazování má soud za prokázaný následující skutkový stav. Dne 27.2.2015 provedl žalobce odtah motorového vozidla Peugeot, RZ [REDACTED] na základě rozhodnutí strážníka Městské policie či Policie České republiky. Následně bylo vozidlo umístěno na parkovišti provozované žalobcem. Žalobce posléze vyzýval žalovanou k zaplacení dlužné částky za odtah vozidla a parkovné, na což žalovaná reagovala sdělením, že není a nikdy nebyla provozovatelem předmětného vozidla. Žalobce posléze žalovanou informoval o tom, že má k dispozici kupní smlouvu, kterou měla uzavřít s panem J [REDACTED] B [REDACTED] a v níž je uvedena jako kupující a opětovně jí vyzval k úhradě dlužné částky. Žalovaná není a nikdy nebyla vlastníkem a provozovatelem předmětného vozidla.

Podle ust. 2 písm. b) zák. č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů (silniční zákon) se pro účely tohoto zákona provozovatelem rozumí vlastník nebo jiná osoba, která je jako provozovatel zapsána v registru silničních vozidel podle zvláštního předpisu nebo obdobné evidenci jiného státu.

Podle ust. § 10 odst. 3 zák. č. 361/2000 Sb. provozovatel vozidla zajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.

Soud s odkazem na shora sdělené, posoudil věc po právní stránce následovně. V řízení bylo osvědčeno, že žalobce provedl odtah vozidla Peugeot, RZ [REDACTED] dne 27.2.2015. Naopak v řízení nebyla prokázána skutečnost, že by byla vlastníkem a provozovatelem předmětného vozidla v rozhodné době žalovaná. Jak z registru motorových vozidel vedených Magistrátem hlavního města Prahy, odbor dopravněsprávních agend, tak dle sdělení České kanceláře pojistitelů, se podává, že žalovaná nikdy tento vůz nevlastnila a neprovozovala. Pokud žalobce argumentoval uzavřenou kupní smlouvou ze dne 26.1.2012, kde byla žalovaná uvedená jako kupující a pan J [REDACTED] B [REDACTED] jako prodávající, a kterou prokazoval vlastnictví vozidla žalovanou, nemůže tento důkaz obstát. Porovnáním podpisu žalované na kupní smlouvě a doručence, dospěl soud k závěru, že se nemůže jednat o její podpis, když tyto podpisy jsou zcela odlišné. Tento závěr soudu podporuje i samotné tvrzení žalobce ve vyjádření ze dne 2.3.2017 (čl. 35-36 spisu), neboť uvádí, že telefonicky kontaktoval dne 6.2.2017 pana J [REDACTED] B [REDACTED], který mu sdělil, že vozidlo prodal v roce 2012 a předal jej třetí osobě jistému Š [REDACTED] (pravděpodobně příteli žalované), který měl kupní smlouvu připravenou, včetně podpisu kupujícího. Soud proto v této souvislosti nabyl dojmu, že žalovaná předmětnou kupní smlouvu nepodepsala, tudíž neuzavřela. Pokud pak žalobce navrhoval výslech svědka J [REDACTED] B [REDACTED] L [REDACTED] F [REDACTED] a osoby jménem Š [REDACTED] soud tyto důkazní návrhy zamítl pro nadbytečnost, neboť z nich nelze mít za prokázané žádné jiné skutečnosti, než vyšli najevo v tomto řízení již z jiných důkazů, zejm. že pan J [REDACTED] B [REDACTED] při prodeji automobilu osobně nejednal s žalovanou a tedy nemohl by dosvědčit, že žalovaná skutečně kupní smlouvu uzavřela, a že na předmětný vůz byla v rozhodném období uzavřena pojistná smlouva, kdy jeho vlastníkem a provozovatelem nebyla osoba žalované, nýbrž L [REDACTED] F [REDACTED]. Soud proto s odkazem na výše uvedené, dospěl k závěru, že v řízení bylo jednoznačně prokázáno, že vlastníkem a provozovatelem automobilu v době odtahu (resp. nikdy) nebyla žalovaná a proto, přistoupil k zamítnutí žaloby výrokem I. rozsudku, neboť žalovaná není ve věci pasivně

legitimována, když žalované nesvědčí hmotněprávní povinnost odpovídající nároku žalobce.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením §142 odst. 1 o.s.ř., podle něhož účastníku, který měl ve věci plný úspěch přizná soud náklady potřebné k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku, který ve věci úspěch neměl. Vzhledem k tomu, že byl žalobce ve sporu plně úspěšný, přiznal mu soud náklady tohoto řízení, které se skládají z mimosmluvní odměny advokáta ve výši 19.440,- Kč dle ustanovení § 11 odst. 1, ustanovení § 7 a ustanovení § 8 vyhlášky č. 177/1996 Sb. (4 úkony právní služby po Kč 4.860,- Kč - převzetí věci, sepsání vyjádření a 2x účast u jednání) a z náhrady hotových výdajů ve výši 1.200,- Kč dle ustanovení § 11 odst. 1,3 ve spojení s ustanovením § 11 odst. 1 písm. a), d), g) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (4 úkony právní služby po 300,- Kč – převzetí věci, sepsání vyjádření a 2x účast u jednání).

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Nesplní-li žalovaný dobrovolně povinnost stanovenou tímto rozsudkem, může podat žalobce návrh na výkon rozhodnutí nebo nařízení exekuce.

V Praze dne 17. května 2017

Mgr. Tereza Jachura Maříková v.r.
soudkyně

Za správnost vyhotovení:
Milada Bryndová